

26. 10.

2012 год.

Управитељ судске писарнице

Искрићковић суф. 22/4
Београд Кат.З.Поз.1/12

Искрићковић: 007-4284-1
Београд, 01.02.2013.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По, 3/2011
Београд
Устаничка бр.29

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ - Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судија Винке Бераха Никићевић председника већа, Снежане Николић Гаротић и Растка Поповића чланова већа, са записничарем Сњежаном Ивановић, у кривичном предмету против оптуженог Ђаковић Перице чији је бранилац адвокат Ђорђе Калањ, због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТРЗ бр. 10/2007 од 06.10.2009.године, прецизиране дана 07.06.2010. године, исправљене на главном претресу дана 15.06.2010. године, и прецизиране поднеском Тужилаштва за ратне злочине дана 09.05.2011. године, те исправљене на главном претресу дана 01.07.2011. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 01.07.2011. године донео је и дана 01.07.2011. године у присуству оптуженог и заменика тужиоца за ратне злочине, јавно објавио

ПРЕСУДУ

На основу члана 355 тачка 2 ЗКП,

ОПТ.ЂАКОВИЋ ПЕРИЦА, рођен [REDACTED] године у [REDACTED], [REDACTED] од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] девојачко [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] 45.

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

да је у периоду од 03.09. до 08.09.1991. године у Медку за време оружаних сукоба на територији тадашње Републике Хрватске, у саставу СФРЈ између оружаних снага ЈНА, јединица Територијалне одбране и милиције «САО Крајина» са једне стране и полицијских и паравојних формација Републике Хрватске са друге стране, а на подручју општине Госпић за време оружаних сукоба милиције «САО Крајина», Територијалне одбране и резервне милиције са јединицама МУП-а Хрватске, као припадник резервне милиције, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба, противно одредбама члана 3 став 1 тачка а) Треће Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима од 12.08.1949. године, ратификоване од Народне Скупштине ФНРЈ 1950. године и

члана 4 став 1 и 2 тачка а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, Протокол II од 08.06.1977. године, «Службени лист СФРЈ» број 16/78 Међународни уговори), а након што је оштећени ██████████ на дан 03.09.1991. године као припадник МУП-а Републике Хрватске положио оружје после борбе са припадницима милиције САО Крајине на путу за Билај и доведен у Медак у просторије станице милиције која се налазила у преуређеној гостионици «Јадран», заједно са ██████████ом, ██████████ом, ██████████ом, ██████████ом против којих је кривични поступак правноснажно завршен и заједно са више НН припадника Територијалне одбране, према оштећеном ██████████ као ратном заробљенику, нечовечно и окрутно поступали, те га мучили наносећи му велике патње и повреде телесног интегритета,

на тај начин што су га све до 08.09.1991. године, и у току дана и у току ноћи, приликом испитивања наизменично се смењујући, тукли оштећеног рукама, ногама, палицама, дрвеним колцем и резали и убадали ножем, због чега је оштећени ██████████ трпео болове јаког интензитета од којих је више пута падао у несвест, па је тако:

-Осуђени ██████████ у више наврата тукао оштећеног ██████████ рукама и ногама по глави и телу, великим кухињским ножем парао униформу оштећеног све док овај није остао го, а затим му ножем резао лице и тело, те вршио убоде у лево бедро и леву натколеницу, услед чега је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду секотина у пределу леве стране лица, испред леве ушне шкољке, бројне секотине (више од 20-так) у пределу оба рамена и леђа и убодну рану у пределу леве бутине,

-Осуђени ██████████ више пута тукао оштећеног ██████████ гуменом палицом по леђима, услед чега је оштећени ██████████ задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења меких ткива у пределу слабина,

-Осуђени ██████████ тукао оштећеног ██████████ дрвеним колцем по телу, ногом на којој је била чизма у пределу главе испод браде и пивском боцом по глави, услед чега је оштећени задобио тешке телесне повреде у виду прелома леве горњовиличне кости и избијања два зуба у горњој вилици,

-А опт. Ђаковић тукао оштећеног ██████████ палицом по табанима, док је ██████████ против кога је кривични поступак обустављен, седео на ногама оштећеног,

чиме би извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ.

На основу члана 197 став 1 ЗКП-а, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Оптужницом Тужиоца за ратне злочине КТРЗ 10/07 од 06.10.2009. године, оптужени су [REDACTED] Ђаковић Перица, [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ. Поднеском од 07.06.2010. године, поступајући заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић, прецизирао је диспозитив напред означене оптужнице утолико што је одустао од кривичног гоњења против опт. [REDACTED] због предметног кривичног дела и прецизирао део оптужнице која се односи на опт. Ђаковић Перицу и опт. [REDACTED] у. Након одустанка заменика тужиоца за ратне злочине, суд је у односу на опт. [REDACTED] донео решење о обустави поступка К-По₂ 36/2010 од 09.06.2010. године. Заменик тужиоца за ратне злочине на главном претресу дана 15.06.2010. године исправио је диспозитив оптужнице тако што је у делу где стоји «оптужени [REDACTED]», изоставио реч «оптужени». Заменик тужиоца за ратне злочине је поднеском од 09.05.2011. године прецизирао диспозитив оптужнице у односу на опт. Ђаковић Перицу и коначно на главном претресу дана 01.07.2011. године исправио техничке грешке у делу цитираних одредби III Женевске конвенције.

У завршној речи заменик тужиоца за ратне злочине је остао при прецизираној оптужници и предложио да суд опт. Ђаковић Перицу огласи кривим и осуди на казну по закону, имајући у виду све околности од значаја за одмеравање казне.

Опт. Ђаковић Перица не признаје извршење кривичног дела које му је прецизираном оптужницом стављено на терет. У поновљеном суђењу, на главном претресу 09.05.2011. године, навео је да у свему остаје при одбрани коју је током поступка износио пред судом.

Објашњава да је почетком јуна месеца 1991. године због оружаног сукоба на подручју општине Госпић одлучио да пређе на територију коју су држали Срби, односно ЈНА, па је од јула 1991. године био у резервном саставу полиције у Удбини, који је био у саставу Територијалне одбране. Његово задужење је било да контролише пут Кореница – Грачац. Носио је плаву полицијску униформу коју је задужио од полиције у Удбини. Од оружја је имао аутоматску пушку и пиштољ. Никада није дужио палицу нити пендрек. [REDACTED] познаје и никада нису међусобно имали проблема.

Критичном приликом оштећеног [REDACTED] а није тукао нити је био у Медку. Био је у Удбини, а једнога дана [REDACTED] са којим је био смештен у хотелу у Удбини рекао му је да је др [REDACTED] замолио да чувају [REDACTED] а који се налазио у болници. Од [REDACTED] је и чуо да је [REDACTED] приликом заробљавања био повређен. Пристао је и на кратко је видео [REDACTED] а након тога је отишао на пункт.

У завршној речи придружио се завршној речи свога браниоца адв. Ђорђа Калања који је предложио да суд оптуженог због недостатка доказа ослободи од оптужбе.

У доказном поступку суд је прочитао пресуду Апелационог суда у Београду КЖ 1 По₂ 9/10 од 19.01.2011. године, извршио увид у списе предмета овога суда К-По₂ 36/2010 и прочитао пресуду К-По₂ 36/2010 од 23.06.2010. године, прочитао лекарски извештај Војног санитета [REDACTED] бригаде за осигураника [REDACTED] од 22.07.1992. године; закључни лекарски извештај за [REDACTED] 22.07.1992. године; опште податке о осигуранику са описом послова које обавља од 08.04.2005. године; извештај са налазом и мишљењем лекара за [REDACTED], Ординација опште медицине од 08.04.2005. године; оцену инвалидности за [REDACTED] Повјеренства за ревизију оцене инвалидности Републике Хрватске од 19.04.2006. године; налаз и мишљење вештака о инвалидности Хрватског завода за мировинско осигурање број дневника [REDACTED] од 10.03.2006. године за [REDACTED]; лекарски налази Опште болнице Госпић за [REDACTED] од 23.12.2004. године, од 21.12.2004. године и од 29.12.2004. године; налаз радиолога од 30.12.1991. године; налаз Опште болнице Госпић, Хирушка амбуланта од 22. и 23.02.1995. године; историју болести од 22.02.1995. године Опште болнице Госпић, Психијатријска амбуланта; отпусно писмо Медицинског центра Госпић, Опште болнице за хируршке болести за [REDACTED] од 17.02.1992. године; налаз микробиолошке претраге Завода за заштиту здравља Републике Хрватске; историју болести Дома здравља радника МУП Хрватске за [REDACTED] од 03.02.1992. године; лекарски налаз Опште болнице Госпић, Психијатријска амбулата од 22.02. и 30.03.2005. године, од 15.12.2004. године, од 02.02.2005. године, од 28.08.2005. године и од 10.11.2004. године; налаз и мишљење психолога Клинике за психијатрију од 28.10.2004.године; историју болести од 06.12.2004. године; налаз, оцену и мишљење СИЗ-а Здравства и здравственог осигурања бр. [REDACTED] од 24.02.1992. године за [REDACTED] број [REDACTED] од 23.03.1992. године, број [REDACTED] од 23.04.1992. године, број [REDACTED] од 30.04.1992. године; налаз, оцену и мишљење Републичког фонда здравственог осигурања и здравства Хрватске бр. [REDACTED] од 01.06.1992. године, број [REDACTED] од 02.07.1992. године, број [REDACTED] од 17.08.1992. године;

Извршио увид у предмет Жупанијског суда у Госпићу и прочитао пресуду К-4/96-12 од 21.10.1996. године и пресуду Врховног суда Републике Хрватске бр. I Кж-42/1997-3 од 10.10.2000. године из које је утврђено да су одбијене као неосноване жалбе опт. [REDACTED], Перице Ђаковића, [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], те потврђена првостепена пресуда. Прочитано је обавештење Републике Хрватске Министарства правосуђа Ур.бр.5 [REDACTED] од 25.03.2009.године, које се односи на чињеницу да сведок [REDACTED] не пристаје сведочити пред Окружним судом у Београду због здравствених проблема и да ће сведочити путем видеоконференцијске везе;

Прочитан је налаз и мишљење судског вештака проф.др [REDACTED] као и налаз и мишљење од 17.09.2009. године; поднесак Републике Србије, Министарсва одбране, ВБА бр. [REDACTED] од 14.12.2009. године.

Извршен је увид у 4 извода из топографске карте за подручје Госпић и Кореница, Медак и Удбина, Републике Хрватске;

Прочитан је извештај из казнене евиденције за Ђаковић Перицу од 14.04.2011. године. Прочитан је поднесак МУП РХ, Полицијске управе личко-сењске, Полицијске постаје Госпић, Жупанијског суда у Загребу, Истражни центар бр. [REDACTED] од 12.02.2010. године и службену белешку МУП РХ, Полицијске постаје Госпић број [REDACTED] од 20.01.2010. године; поднесак Министарства одбране РС, ВБА, од 10.03.2010. године и од 15.03.2010. године под бројем [REDACTED] службена белешка Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима број [REDACTED] од 13.04.2010. године; службена белешка Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине сачињена дана 21.04.2010. године; записник о саслушању сведока [REDACTED] а и сведока [REDACTED] од 15.04.2010. године од стране Жупанијског суда у Ријечи, којима је утврђен идентитет,

На сагласан предлог странака на главном претресу од 09.05.2011. године, прочитани су искази сведока оштећеног [REDACTED] а испитаног у претходном поступку Ки.В.14/07 од 01.06.2009. године, у поступку пред Окружним судом у Госпићу Кио.31/92 од 04.03.1993. године и пред Жупанијским судом у Госпићу К-4/96-10 од 21.10.1996. године; искази сведока оштећеног [REDACTED] а и сведока [REDACTED] а са главног претреса дана 15.04.2010. године испитаних путем видеоконференцијске везе из Жупанијског суда у Ријечи; искази сведока [REDACTED] е, судског вештака [REDACTED] а [REDACTED] сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] е, сведока [REDACTED] е, др Ј [REDACTED] е. На главном претресу од 01.07.2011. године прочитани су и искази сведока [REDACTED] и [REDACTED] од 31.05.2010. године. На главном претресу дана 19.05.2011. године у својству сведока испитан је и [REDACTED] е.

Пажљивом оценом свих изведених доказа, како појединачно тако и у њиховој међусобној вези и у вези са одбраном опт. Ђаковић Перице, а поступајући и по примедбама Апелационог суда у Београду из пресуде КжI По2 9/10 од 19.01.2011. године, овај суд је нашао да нема доказа да је опт. Ђаковић Перица извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ, на начин да његове радње представљају мучење, нечовечно и окрутно поступање.

Пресудом Жупанијског суда у Госпићу К-4/96-12 од 21.10.1996. године, утврђено је да је оптуженима [REDACTED] у, Перици Ђаковићу, [REDACTED] у, [REDACTED] у и [REDACTED] у суђено у одсуству и да су осуђени због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника у смислу члана 122 ОКЗ РХ, на казне затвора у трајању од по 8 година, и то [REDACTED] е, Перица Ђаковић и [REDACTED] е звани «[REDACTED] е», а на казне затвора у трајању од по 6 година [REDACTED] е и [REDACTED] е. Оптужени [REDACTED] е ослобођен је од оптужбе.

Предмет оцене суда стога је било да ли у конкретном случају постоји процесна сметња да се поступа у овом предмету и да ли би дошло до повреде начела «ne bis in idem». Суд је нашао да се не ради о пресуђеној ствари, да суђење у Републици Србији не представља кршење правила «ne bis in idem», ово

стога што је одредбом члана 106 КЗ СРЈ предвиђено да југословенско кривично законодавство важи за држављанина СРЈ и кад у иностранству учини које друго кривично дело, а како из пресуде Жупанијског суда у Госпићу произилази да је између осталих и оптуженом Ђаковић Перици суђено у одсуству, да казну није ни у целини, ни делимично издржао, то су у смислу члана 108 став 2 у вези члана 106 КЗ СРЈ испуњени сви законски услови да се кривични поступак води против оптуженог пред домаћим судом у Р Србији.

Пресудом Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По₂ бр.36/2010 од 23.06.2010. године, оптужени [REDACTED] и [REDACTED] оглашени су кривим због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ и осуђени на казне затвора и то опт. [REDACTED] на казну затвора у трајању од 3 године, опт. [REDACTED] на казну затвора у трајању од 2 године и опт. [REDACTED] на казну затвора од 3 године. На основу члана 355 тачка 2 ЗКП-а опт. Ђаковић Перица ослобођен је од оптужбе.

Пресудом Апелационог суда у Београду Одељења за ратне злочине Кж I По₂ 9/10 од 19.01.2011. године, у односу на опт. [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] а и [REDACTED] у пресуда Вишег суда је потврђена, а у односу на опт. Ђаковић Перицу пресуда Вишег суда у Београду Одељења за ратне злочине К-По₂ 36/2010, је укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Након брижљиве оцене доказа суд је утврдио следеће:

Да је на подручју општине Госпић у време критичног догађаја био оружани сукоб, суд је утврдио из исказа оптуженог Ђаковић Перице и из исказа сведока које је суд прихватио као истините и логичне и који се уклапају у једну логичну целину.

Тако је из исказа опт. Ђаковић Прице суд утврдио да је почетком јуна 1991. године одлучио да пређе на територију коју су држали Срби, односно ЈНА, па је од јула 1991. године био у резервном саставу полиције у Удбини, а који је био у саставу Територијалне одбране.

Такође, суд је из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED], који су прочитани на главном претресу 09.05.2011. године, утврдио да су у време критичног догађаја у Госпићу били положаји које су контролисали са једне стране српска Територијална одбрана, а са друге стране хрватска полиција и Збор народне гарде. С тим у вези суд је и из исказа сведока [REDACTED], који је прочитан на главном претресу дана 09.05.2011. године, утврдио да се до септембра 1991. године налазио у оперативном центру Генералштаба, а од 10. октобра је био постављен за команданта [REDACTED] бригаде Територијалне одбране у Грачацу. У шестом месецу 1991. године Хрватска је заузела штаб ТО у Загребу, па је дошло до формирања главног штаба ТО у Книну, где је био главни штаб ТО САО Крајине, те да су Медак у септембру 1991. године држале српске стране Територијалне одбране. Суд је оцењујући

исказ сведока [REDACTED] исти прихватио као веродостојан с обзиром да је дат од стране лица које је по свом тадашњем положају имало сазнања у погледу чињеница везаних за Територијалну одбрану која је конституисана на подручју САО Крајине.

У конкретном случају суд је утврдио да је у време критичног догађаја од 03.09. до 08.09.1991. године на подручју општине Госпић, Република Хрватска, био у току *немеђународни оружани сукоб* који је представљао сукоб на територији једне државе, у то време једино међународно признате државе СФРЈ, а који се одвијао између с једне стране ЈНА, ТО и других оружаних формација у саставу тадашње САО Крајине и са друге стране јединица хрватске полиције.

Чињеницу да је на подручју општине Госпић, у месту Медак, постојала импровизирана станица милиције у гостионици «Јадран», тзв.«код [REDACTED] суд је утврдио из исказа оштећеног [REDACTED] који је суд прихватио као истинит и уверљив и у складу и са писменим доказом, дописом МУП-а Републике Хрватске, Полицијске управе Личко-Сењске, Полицијске постаје Госпић бр. [REDACTED] од 12.02.2010. године, у којем је наведено да су се у месту Медак, у згради у којој је била смештена гостионица у којој је радила конобарица по имену [REDACTED], те је по томе и добила назив «код [REDACTED]», пре почетка рата, (лето 1991. године) окупљали припадници тадашње милиције Крајине, а који су почетком оружаних сукоба у лето 1991. године преузели наведену зграду и у њој формирали Станицу милиције Медак.

Стога неспорно је утврђено да је оштећени [REDACTED] био припадник МУП-а Републике Хрватске, те да је критичном приликом био у униформи, да је имао палицу, лисице, пиштољ, што све несумњиво указује да је исти лишен слободе као *ратни заробљеник* дана 03.09.1991. године на путу за Билај.

Из исказа оштећеног [REDACTED] несумњиво је *утврђено* да је сведок оштећени у критично време био активни полицајац МУП-а Републике Хрватске, у полицијској управи у Госпићу. Дана 03.09.1991. године услед оружаног сукоба који је избио на путу за Билај, а у којем је учествовало више припадника милиције «САО Крајине» с једне стране и два припадника полицијских снага МУП-а Хрватске с друге стране, од којих је један припадник МУП-а Хрватске погинуо, а оштећени [REDACTED] положио оружје и предао се, те је на тај начин стекао статус *ратног заробљеника*.

Припадници ТО и резервне милиције [REDACTED] одвезли су у Медак у импровизирану станицу милиције која се налазила у гостионици «Јадран», где су сада осуђени као припадници ТО и резервног састава милиције, [REDACTED] и [REDACTED] заједно са другим НН припадницима ових формација у периоду од 03.09. до 08.09.1991. године, испитивали оштећеног [REDACTED] наизменично се смеђујући тукли ногама и рукама, палицом, дрвеним колцем, пивском флашом, резали и убадали ножем. Наиме, сада осуђени [REDACTED] је долазио више пута и тукао га. Ножем му је резао лице и тело, вршио убоде на телу. [REDACTED] га је

тукао дрвеним колцем и пивском флашом, те му разбио на левој страни лица јагодичну кост. Након тога га је ногом обуvenом у чизму ударао испод браде. ~~██████████~~ га је гуменом палицом у више наврата ударао по леђима. Претрпео је страшне болове од којих је падао у несвест.

У односу на радње ~~опт. Ђаковић~~ ~~Перице~~ суд је из исказа оштећеног ~~██████████~~ ~~██████████~~ који су дати у претходном поступку овога суда Ки.В.14/07 од 01.06.2009. године, пред Окружним судом у Госпићу Кио.31/92 од 04.03.1993. године и пред Жупанијским судом у Госпићу К.4/96-10 од 21.10.1996. године, а прочитани на главном претресу дана 09.05.2001. године, утврдио да га је ~~опт. Перица Ђаковић~~ пар пута ударио палицом по табанима, да по властитом казивању није било ништа страшно и да није дуго трајало. Ђаковић Перица је био једно поподне, задржао се 10-15 минута до пола сата и том приликом није било никаквих последица по њега. Оштећени ~~██████████~~ био је категоричан и након предочавања одбране Ђаковић Перице, као и приликом суочења са оптуженим, да Ђаковић Перица није био у болници већ у гостионици, тачније у импровизованој станици милиције.

Пажљиво ценећи исказе сведока оштећеног ~~██████████~~ ~~██████████~~ у односу на догађај о којем је сведочио и са тим у вези учешће ~~опт. Ђаковић~~ ~~Перице~~ у томе, суд је овакаве исказе прихватио као истините и уверљиве јер у њима нема недоследности у битним стварима у погледу онога шта му се догодило.

Суд је имао у виду и да је оштећени ~~██████████~~ испитан на главном претресу дана 15.04.2010. године, а који исказ је прочитан на главном претресу 09.05.2011. године, у погледу радњи ~~опт. Ђаковић~~ ~~Перице~~ навео да се више не сећа ко му је сео на ноге, а ко узео палицу и тукао по табанима. Суд констатује да је од догађаја наведених у прецизираној оптужници прошло 19 година, те је по свој прилици и утицало на прецизност, на сећање што је и разумљиво и за суд прихватљиво, али не умањује веродостојност његових претходних исказа где је тврдио да га је управо ~~опт. Ђаковић~~ ~~Перица~~ тукао по табанима.

Такође, искази сведока оштећеног ~~██████████~~ ~~██████████~~ су и у складу са исказом сведока др ~~██████████~~ ~~██████████~~ и др ~~██████████~~ ~~██████████~~, чији искази су прочитани на главном претресу 09.05.2011. године, као и у складу са медицинском документацијом, налазом и мишљењем судског вештака др ~~██████████~~ ~~██████████~~ којим је потврђено да утврђени механизам и употребљени предмети за наношење повреда у свему одговарају наводима из исказа оштећеног ~~██████████~~ ~~██████████~~.

Судски вештак др ~~██████████~~ ~~██████████~~ налаз и мишљење дао је на основу описаних повреда од стране сведока оштећеног ~~██████████~~ ~~██████████~~ на записнику о саслушању сведока саслушаног путем видеоконференцијске везе и записника о саслушању сведока др ~~██████████~~ ~~██████████~~ који је детаљно описао у каквом стању је затекао оштећеног, које повреде је оштећеном ~~██████████~~ ~~██████████~~ збринуо хирушким путем, те медицинске документације из које је видљиво да повреде које су констатоване одговарају у великој мери оним повредама које је оштећени описао да је задобио за време док је био затворен у импровизованој станици

милиције у Медку. Из налаза и мишљења утврђено је да су код оштећеног [REDACTED] [REDACTED] регистроване следеће повреде: секотина у пределу леве стране лица испред леве ушне шкољке, бројне секотине у пределу оба рамена и леђа, те да су ове повреде нанете оштрицом, тешког и замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могле су настати у предметном догађају, од стране других лица са бројним превлачењем-притиском оштрице ножа или сличног механичког оруђа, на местима регистрованих повреда и у време наношења у свом појединачном и скупном дејству представљале су лаку телесну повреду. Убодна рана у пределу леве бутине наноси се шиљком тешког и замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је настати у предметном догађају од стране других лица са једним убодом врхом ножа или сличним механичким оруђем, на месту регистроване повреде и у време наношења представљала је лаку телесну повреду. Прелом леве горњовиличне кости, ове повреде наносе се деловима људског тела или дејством тупине, тешког и замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могле су настати у предметном догађају од стране других лица са једним ударцем пивском флашом, палицом или сличним тупо тврдим предметом или ударцем шаком савијеном у песници, као и стопалом обувеним у војничку чизму и у време наношења у свом скупном дејству представљале су тешку телесну повреду због оштећења функције леве горње вилице. Нагњечење меких ткива у пределу слабина, ове повреде наносе се деловима људског тела или дејством тупине тешког и замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могле су настати у предметном догађају од стране других лица са више удараца дрвеном или гуменом палицом или сличним тупо тврдим предметом или ударцима стопалом обувеним у војничку чизму и у време наношења у свом појединачном и скупном дејству представљале су лаку телесну повреду. Све описане повреде у време наношења у свом скупном дејству представљале су тешку телесну повреду.

Суд је у потпуности прихватио као стручан и аргументован писмени налаз и мишљење судског вештака проф. др [REDACTED] [REDACTED], као и исказ који је дао на главном претресу дана 16.12.2009. године, а који исказ је прочитан на главном претресу дана 09.05.2011. године.

С тим у вези, а како то произилази и из дела правноснажне пресуде овога суда К-По2 36/2010, у радњама сада осуђених [REDACTED] [REDACTED] да, [REDACTED] [REDACTED] и [REDACTED] [REDACTED] садржана су сва битна обележја кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ, за које су и оглашени кривим. Ови осуђени су кршећи III Женевску конвенцију и Други допунски протокол према оштећеном [REDACTED] [REDACTED] као ратном заробљенику, припаднику МУП-а Републике Хрватске који је положио оружје нечовечно и окрутно поступали, мучили га наносећи му велике патње и повреде телесног интегритета, повреде које су у свом скупном дејству представљале тешке телесне повреде.

У погледу инкриминисаних радњи које су стављене на терет опт. Таковић Перици, суд је на основу изведених доказа утврдио да се догађај десио на начин како је то наведено у чињеничном опису прецизиране оптужнице.

С обзиром да је исказ оштећеног ████████ у делу где је тврдио да га је опт. Ђаковић Перица у једном наврату пар пута ударио палицом по табанима, да то није трајало дуго, те да је био једно поподне 10-15 минута до пола сата, као и његов категоричан и убедљив исказ да он због предузетих радњи од стране Ђаковић Перице није имао никаквих последица, суд је прихватио као јасан и недвосмислен. Стога суд налази да нема доказа да је опт. Ђаковић Перица извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника на начин да његове радње представљају мучење, нечовечно и окрутно поступање као радње којима се крши међународно хуманитарно право, а на којем се и темељи ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ.

Наиме, кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ врши онај ко кршећи правила међународног права нареди да се према ратним заробљеницима врше убиства, мучења, нечовечна поступања, биолошки, медицински или други научни експерименти, узимање ткива или органа ради трансплантације, наношење великих патњи или повреда телесног интегритета или здравља, присиљавање на вршење службе у оружаним снагама непријатеља, или лишавање права на правилно и непристрасно суђење, или ко изврши неко од наведених дела.

Да би била остварена обележја кривичног дела против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ, потребно је да је предузета нека од алтернативно постављених радњи извршења које су управљене против живота или телесног интегритета оштећеног и да се њима крше правила међународног права.

Одредбом члана 3 став 1 тачка а) III Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима предвиђена је обавезна примена одређених одредби у случају оружаног сукоба који нема карактер међународног сукоба и који избије на територији једне од високих страна уговорница. Овом одредбом предвиђено је да се према лицима која не учествују непосредно у непријатељствима, подразумевајући ту и припаднике оружаних снага који су положили оружје и лица онеспособљена за борбу услед болести, рана, лишења слободе или из било ког другог узрока, поступа у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на раси, боји коже, вери или убеђењу, полу, рођењу или имовном стању или било коме другом сличном мерилу. У том циљу забрањене су и забрањују се у свако доба и на сваком месту према наведеним лицима између осталог повреде које се наносе животу и телесном интегритету, нарочито све врсте убистава, осакаћења, свирепости и мучења.

III Женевска конвенција о поступању са ратним заробљеницима од 12.08.1949. године, чланом 4 став а) тачка 1 предвиђа да су ратни заробљеници, у смислу ове Конвенције, лица која су припадници оружаних снага једне стране у сукобу, као и припадници милиција и дивовољачких јединица који улазе у састав тих оружаних снага, а која су пала под власт непријатеља.

Допунски Протокол II уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба чланом 4 став 1 предвиђа да

сва лица која не узимају директно учешће или која су престала да учествују у непријатељствима, без обзира на то да ли је њихова слобода била ограничена или не, имају право да њихова личност, част и убеђење и верско убеђење буду поштовани. Она ће у свим приликама бити хумано третирана, без икакве дискриминације. Ставом 2 а) наведеног члана предвиђено је да, не дирајући у начелни карактер напред наведених одредаба, против лица поменутих у ставу 1 јесте и остаје забрањено у свако доба и на сваком месту, насиље над животом, здрављем и физичким или менталним благостањем људи, нарочито убиство и окрутност поступање као што су мучење, сакаћење или било који облик телесне казне.

Дакле, неспорно је утврђено а како то произилази и из дела правноснажне пресуде овога суда К-По₂ 36/2010, да су у периоду од 03.09. до 08.09.1991. године осуђени [REDACTED] и [REDACTED] у више наврата тукли оштећеног [REDACTED] [REDACTED] услед чега је оштећени задобио лаке телесне повреде, а да је осуђени [REDACTED] тукао оштећеног [REDACTED] услед чега је оштећени задобио тешке телесне повреде, а које све описане повреде у време наношења у свом скупном дејству су представљале тешку телесну повреду. Предузете радње осуђених наносиле су болове оштећеном, а предузимане су у циљу добијања информација о положајима и пунктовима полиције МУП-а Хрватске, те представљале окрутност и нечовечно поступање којима су нанесене тешке душевне телесне патње или повреде. Тиме су остварена обележја радњи мучења и нечовечног и окрутност поступања.

Суд је несумњиво утврдио да је опт. Ђаковић Перица једном приликом ударио оштећеног [REDACTED] по табанима, док му је [REDACTED] седео на ногама. Такође је изведеним доказима несумњиво утврђено, а како то произилази и из медицинске документације, да оштећени [REDACTED] није имао повреде на табанима. Стога, а имајући у виду напред изнето суд налази да претходно описане радње опт. Ђаковић Перице саме по себи не могу значити да су оштећеном [REDACTED] нанесени тежак бол или патња у смислу мучења или окрутност поступања. Ово стога што, а по оцени суда у конкретном случају није наступила нека од забрањених последица које су заједничке за нечовечно и окрутност поступање. Суд закључује да поступање оптуженог Ђаковић Перице није узроковало тешку физичку или душевну бол, нити је нарушен телесни интегритет оштећеног, а што представља једно од обележја кривичног дела из члана 144 КЗ СРЈ.

Наиме, да би се радило о мучењу потребно је да постоји било која радња којом се тежак бол или патња, било телесни или душевни, намерно наноси одређеном лицу у циљу добијања од тог лица информације, што овде није случај, јер пар удараца палицом по табанима које је опт. Ђаковић Перица задао оштећеном [REDACTED] немају обележја мучења. Такође да би се радило о нечовечном и окрутност поступању потребно је да се ради о намерном чињењу, односно радњи која је смишљена и којом се наноси тешка душевна или телесна патња или повреда.

Предузете радње опт. Ђаковић Перице морале би бити снажнијег интензитета од пар удараца палицом по табанима које нису имале никакве последице по оштећеног, а да би се истима остварила обележја радњи мучења, нечовечног и окрутног поступања. Дакле, поступање опт. Ђаковић Перице коме је оштећени ██████████ био изложен морало би да достигне одређени ниво окрутног, а процена тог минимума је релативна и она зависи од свих околности случаја као што је трајање поступања, интензитет удараца и настале последице.

Суд је брижљиво ценио предузете радње од стране опт. Ђаковић Перице у контексту целокупног догађаја, да је оштећени ██████████ био затворен пет дана, да је био изложен мучењу и нечовечном и окрутном поступању, тако што су му сада осуђени ██████████ рад и ██████████ у више наврата долазили и тукли га наносећи му лаке телесне повреде, а осуђени ██████████ га задао тешке телесне повреде, па је нашао да на основу природе нанесених удараца од стране опт. Ђаковић Перице, као и на основу коришћених средстава, а у светлу свега напред изнетог нема доказа да је оштећеном ██████████ од стране опт. Ђаковић Перице повређен телесни интегритет уз наношење тешких телесних патњи и болова.

У прилог овој тврдњи је и чињеница да је оштећени ██████████ у односу на сада правоснажно осуђене ██████████, ██████████ и ██████████ јасно описао и определио да су му њиховим радњама ударањем палицом по леђима, резањем ножем лица и тела, ударањем дрвеним колцем и пивском боцом по глави, нанети страшни болови, да је падао и у несвест, док је са друге стране у односу на радње опт. Ђаковић Перице навео да није било никаквих последица, нити се изјашњавао да је том приликом било какву бол и патњу претрпео.

Стога, у конкретном случају по налажењу суда није доказано да су овакве предузете радње оптуженог Ђаковић Перице достигле минимални ниво окрутног поступања тако да његове радње представљају мучење, нечовечно и окрутно поступање, и да је таквим радњама прекршио правила међународног хуманитарног права.

Оцењујући наводе одбране опт. Ђаковић Перице, а у вези са доказима који су изведени на главном претресу суд није прихватио одбрану оптуженог у делу где је негирао да је критичном приликом био у Медку и тукао оштећеног ██████████, јер је у овом делу одбрана оптуженог контрадикторна прецизним и доследним исказима сведока оштећеног ██████████, који су прочитани на главном претресу 09.05.2011. године, а у којима оштећени ниједног тренутка није довео у питање присуство оптуженог Ђаковића у импровизованој станици милиције у Медку.

Суд је одбио предлог браниоца оптуженог, адв. Ђорђа Калања, да се одреди вештачење од стране судских вештака психијатријске струке, а на околности степена патњи или оштећења које је претрпео оштећени ██████████, као сувишно. Наиме суд је имао у виду природу нанесених удараца, коришћено

средство и да у конкретном случају нису наступиле последице. Такође суд је одбио и предлог браниоца оптуженог, адв. Калањ Ђорђа са главног претреса од 19.05.2011. године, да се поново испита оштећени ████████ ████████, обзиром да је на главном претресу одржаном дана 09.05.2011. године на сагласан предлог странака прочитан исказ оштећеног ████████ ████████ а суд је нашао да у прочитаном исказу нема нејасности, нити су потребна даља разјашњења код несумњиво утврђеног чињеничног стања.

Суд је имао у виду тезу заменика тужиоца за ратне злочине Небојше Марковића изнету у завршној речи, да субјективни осећај оштећеног треба ценити у време извршења кривичног дела, а не после дугог низа година, па налази да је оштећени ████████ ████████ критични догађај описивао управо на начин како се он у тим моментима осећао и шта је претрпео, те је у том смислу суд и ценио исказ оштећеног ████████ ████████

Суд је приликом доношења одлуке имао у виду и остале доказе који су изведени на главном претресу, али је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој кривично правној ствари, па их није посебно образлагао.

Са свега изнетог одлучено је као у изреци пресуде.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

ЗАПИСНИЧАР

Сњежана Ивановић

Snježana Ivanović

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Винка Бераха Никићевић

Vinko Beraha Nikićević

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, а преко овог суда.

Потврђује се да је ова фотокопија истоветна са својим изворником - преписом, који се базира од 13 стране.

Исправа са које је извршено фототипирање налази се код овог Суда у предмету

KP02-3/M

Такса из Тар. Бр. _____ Сектора о републичким судским таксама наплаћена је и поништена.

ВИШИ СУД - ВЕЋА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

У Београду 29.01. 2013 год.

Одлучено једногласно

